

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivou Kaňákovou v právní věci žalobce: V. M., bytem N. N. č. 16, 411 17 Ž. n. O., okres L., t.č. ve Věznici Plzeň-Bory, proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 7 2009, č.j. X., o částečném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 7. 2009, č.j. X., kterým žalovaná s odkazem na ustanovení § 43 a § 44 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobce o částečný invalidní důchod s odůvodněním, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Plzni - město ze dne 27. 5. 2009 poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce pouze o 30%.

V žalobě namítl, že s předmětným rozhodnutím žalované nesouhlasí a žádá o nové přezkoumání svého zdravotního stavu.

Žalovaná se k žalobě pouze stručně vyjádřila v tom smyslu, aby byl zdravotní stav žalobce přezkoumán posudkovou komisí MPSV ČR.

Při jednání soudu žalobce uvedl, že na podané žalobě trvá.

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu setrvala na napadeném rozhodnutí a odkázala na závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí obsažené v jí vypracovaném posudku ze dne 18. 2. 2010.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s.. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není nikterak důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Plzni - město, který při kontrolní lékařské prohlídce dne 27. 5. 2009 posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že není plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, není ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Dle závěru dotyčného lékaře procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce poklesla o 30%, dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole IV, položce 1 písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 vyhlášky č. 284/1995 Sb. se nemění.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ustanovení § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí

nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění.

V projednávané věci byla žalobci zamítnuta žádost o částečný invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Plzni - město ze dne 27. 5. 2009 žalobci poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 30%.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na částečný invalidní důchod je existence částečné invalidity pojištěnce ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 10. 7. 2009, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky částečné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činil nejméně 33% nebo zda mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžoval obecné životní podmínky.

Jak již bylo výše zmíněno, napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Plzni - město, který žalobce vyšetřil a učinil závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Soud se s tímto závěrem lékaře nespokojil a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „komise“), která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti a zaujala posudkový závěr o částečné invaliditě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 18. 2. 2010. Žalobce nebyl jednání komise přítomen. Dne 2. 2. 2010 byla žalobci odeslána informace ve věci posuzování zdravotního stavu komisí. Žalobce neinformoval komisi o skutečnostech, které předpokládá za důležité k posouzení zdravotního stavu, ani neposkytl lékařské nálezy. Komise prostudovala podkladovou dokumentaci a shledala ji dostatečnou k posouzení zdravotního stavu žalobce a k přijetí posudkového závěru bez jeho osobní účasti.

Na základě posouzení všech zdravotních nálezů, obvodní zdravotní dokumentace pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nebyl ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 zákona o důchodovém pojištění. Nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%,

nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Komise konstatovala, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotí dle přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. podle kapitoly IV-poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek, položka 1-diabetes mellitus, písmeno b)-jde o onemocnění kompenzovatelné a kompenzované dietou a insulinem, bez metabolického kolísání, ale s počínajícími diabetickými komplikacemi. Nejedná se o onemocnění těžko kompenzovatelné insulinem, nejsou opakované stavy metabolického kolísání a nejsou přítomny rozvinuté diabetické komplikace, proto komise k hodnocení nepoužila písmeno c) nebo d). Z procentního rozmezí 25 – 40% uvedeného pod písmenem b) komise přiznává 30% s ohledem na IIT.

Komise konstatovala, že žalobce je schopen fyzicky těžké střední práce v ranních směnách s umožněním dodržování stravovacího a léčebného režimu, bez významného stressového zatížení. Není schopen práce ve výškách, práce u běžících strojů a obsluhy strojů, kde by při případné nevolnosti mohlo dojít k ohrožení zdraví žalobce či jiných osob.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 18. 2. 2010, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, stejně tak jako lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Plzni-město došli k závěru, že žalobce nebyl ke dni vydání napadeného rozhodnutí částečně invalidní, nebyl ani plně invalidní, žalobce nesplnil podmínku částečné invalidity dle zákona o důchodovém pojištění, a to že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí nejméně 33%, dále nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobci značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na částečný invalidní důchod nemůže být je subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu jakéhokoliv, resp. většiny zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékaři doporučeného vhodného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst, a ani to, že zaměstnavatelé dávají při přijetí do zaměstnání přednost uchazečům s bezvadným zdravotním stavem. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem. Což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 28. června 2010

JUDr. Iva Kaňáková v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Monika Králová